

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3841/2018
31.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „АА“ ..., чији је пуномоћник Славко Радосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Станић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама туженог и умешача на страни туженог, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3474/17 од 01.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама туженог и умешача на страни туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3474/17 од 01.03.2018. године у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије туженог и умешача на страни туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3474/17 од 01.03.2018. године у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 743/2016 од 07.03.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 1.505.071,83 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за тражену камату на досуђени износ за период од 08.12.2015. године до дана пресуђења 07.03.2017. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 384.900,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3474/17 од 01.03.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба туженог, док је жалба

умешача одбачена, и пресуда Основног суда у Зрењанину П 743/2016 од 07.03.2017. године преиначена у делу одлуке о трошковима поступка тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 366.900,70 динара до досуђеног износа од 384.900,00 динара, као и захтев тужиоца камату на досуђени износ трошкова поступка за период од дана преуђења до извршности пресуде, док је у перосталом делу жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени и умешач на његовој страни су благовремено изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучује као о изузетно дозвољеним на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о одговорности туженог за материјалну штету проузроковану тужиоцу неовлашћеним коришћењем $\frac{1}{2}$ дела парцеле број ... и целе парцеле број ... у к.о. ... у 2013. години, које је посед добио тужилац по основу уговора о пословно-техничкој сарадњи закљученим са „ВВ“ ..., те о обавези туженог да тако насталу штету надокнади тужиоцу, који је радњама туженог онемогућен у остварењу имовинске користи обрадом истих парцела.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоје законски разлози за одлучивање о посебним ревизијама туженог и умешача на страни туженог. Одговорност туженог постоји и заснива се на одредбама о накнади штете из чланова 154., 155., 158. и 189. Закона о облигационим односима у вези са институтом употребљавања туђе ствари у своју корист из члана 219. истог Закона. У конкретном случају правилно су примењене релевантне одредбе материјалног права по питању активне и пасивне легитимације странака за које је правилно утврђено да су у материјалноправном односу штетника и оштећеног. С тога нема места одлучивању о посебним ревизијама туженог и умешача ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба ни да се одлучује о посебним ревизијама ради уједначавања судске праксе, јер ревиденти уз ревизије нису приложили, нити су се позвали на супротне судске одлуке из којих би произлазило да је на другачији начин одлучивано у истој или истоветној чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије туженог и умешача на његовој страни нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизије нису дозвољене по члану 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијаног дела у износу од 1.505.071,83 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 26.03.2014. године, која је меродавна за оцену дозвољености ревизије у смислу наведеног члана.

С`тога је, на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић